

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Curaș Raisa, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Curaș Raisa împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova privind contestarea refuzului și obligarea emiterii actului de recalculare a pensiei pentru limita de vârstă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 21 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 11 mai 2015, Curaș Raisa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, solicitând recunoașterea ca fiind ilegală decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale de a nu lua în considerație la calcularea pensiei a salariului primit în perioada octombrie 1994 - decembrie 1999, confirmat prin certificatul nr. 174/11 din 17.11.2014, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula cuantumul pensiei cu luarea în considerație a salariului primit în perioada octombrie 1994 - decembrie 1999, confirmat prin certificatul nr. 174/11 din 17.11.2014.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 26 septembrie 2014 a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorului Buiucani o cerere pentru stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, la această cerere împreună cu celelalte documente necesare a anexat și Certificatul nr. 147/9 din 25.09.2014 privind plățile salariale în perioada octombrie 1994 - decembrie 1998, eliberat de „Șei și C” SRL.

Concretizează reclamanta că la 07.11.2014, Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Buiucani, în persoana specialistului N. Rotari a efectuat controlul inopinat la întreprinderea „Șei și C” SRL în scopul verificării corectitudinii certificatului de salariu nr. 147/9 din 25.09.2014. În rezultatul controlului Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani a întocmit Actul de control nr. 137 din 07.11.2014 prin care a constatat următoarele: sumele indicate în certificatul de salariu pentru Curaș Raisa coincid cu sumele din conturile analitice, cu excepția sumei din septembrie 1995, unde în loc de 1600,00 a fost indicată suma de 1710,00. Pentru suma greșită din septembrie 1995 se eliberează un certificat nou cu nr. 174/11 din 17.11.2014. Din toate sumele au fost calculate contribuții de asigurări sociale.

Menționează Curaș Raisa că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani a

verificat și a constatat corectitudinea informației prezentate referitor la plățile salariale, primite în perioada octombrie 1994 - decembrie 1998, confirmate prin certificatul nr. 174/11 din 17.11.2014.

Sușține reclamanta că, într-o perioadă aproape de 3 luni Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani nu a i-a eliberat nici o informație referitor la decizia luată în privința stabilirii pensiei solicitate, dar abia la 28.01.2015 reclamanta a primit legitimație de pensionar, fără explicații relevante a calculului pensiei. La fel reclamanta a fost informată că pensia va fi achitată la 15-20 februarie 2015. În aceeași zi a fost informată de colaboratorul CTAS Buiucani cu solicitarea de restituire a legitimației de pensionar din motivul, că quantumul pensiei nu a fost confirmat, ea a refuzat această solicitare, întrucât nu a fost efectuată în modul corespunzător și fără motive legale.

Reclamanta mai menționează că, neavând o certitudine în stabilirea în modul corespunzător a pensiei, s-a adresat cu o cerere la Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat calcularea corectă și în termen a pensiei, iar la 27.03.2015 Casa Națională de Asigurări Sociale a emis răspunsul nr. C-354/15, prin care i-a comunicat că, pentru perioada de activitate realizată până la 01.01.1999 pensia a fost calculată reieșind din salariul primit în anii 1990-1994, certificatul nr. 147/9 din 25.09.2015 cu privire la salariu pentru anii 1995-1998 nu a fost luat în considerație din motivul că sumele salariului nu corespund cu sumele indicate în forma 4BASS.

Consideră reclamanta că, sunt încălcate prevederile art. 10 alin. (1) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14.10.1998, care stabilește, că dreptul la pensie îl au persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege, baza de calcul a pensiei o constituie venitul mediu lunar asigurat din toată perioada de activitate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 februarie 2016 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Curaș Raisa la 01 martie 2015 a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 s-a respins apelul declarat de către Curaș Raisa și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 februarie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a întemeiat a ajuns la concluzia că lipsește temeiul legal pentru a lua în considerație la calcularea pensiei pentru limita de vârstă sumele din certificatul cu salariul pentru anii 1995-1998, or, certificatul de salariu nu corespund cu sumele totale indicate în declarația 4 BASS

prezentate de către agentul economic și supuse asigurărilor sociale de stat, iar potrivit dării de seamă privind fondul special de pensii, fondul de salarizare pe întreprindere pentru toți angajații pentru anul 1997 este în mărime de 522728 lei și menționați 174 de angajați. Totodată, de către Casa Națională de asigurări Sociale s-a efectuat calculul salariului pentru fiecare angajat în parte, acesta fiind de 250 lei lunar și nu de 1600 lei, după cum este reflectat în certificatul de salariu contestat.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Curaș Raisa a înaintat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 21.09.2016 a fost expediată recurentei la 17.10.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 13.12.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Curaș Raisa asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Curaș Raisa ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Curaș Raisa se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea